

ВСИЧКО Е ЗА ДОБРО

Единъ старецъ рудокопачъ дълбоко вѣрвалъ въ Божия промисълъ. „Богъ е надъ всички ни, всичко е въ Неговитѣ ръце; животътъ на човѣка отъ Него зависи. И лошото, което сполетява човѣка, Богъ сѣ къмъ добре насочва, — повтарялъ благочестивиятъ рудокопачъ и съ пълно душевно спокойствие посрѣщалъ негодитѣ, лишенията и страданията. Другаритѣ му, повечето млади, противници на благочестието и вѣрата съ подигравка се отнасяли къмъ стареца рудокопачъ. Очаквали само да се случи съ него най-дребната неприятностъ, за да почнатъ да го подиграватъ и му се надсмиватъ.

Една заранъ рудокопачитѣ се били вече събрали и се готвели да се спуснатъ въ подземието на около 60—70 м. дълбочина, за да почнатъ теж-

ката си минна работа. Всѣки съ себе си носѣлъ и храна за презъ деня. Оставениятъ на земята за малко вързопъ съ храна ни благочестивия старецъ бива задигнатъ отъ навъртващото се тукъ куче въ момента, когато вече макарата щѣла да спуща групата работници, въ която се числилъ и старецътъ. Изведнѣжъ избухва смѣхъ. Старецътъ се спуща да отърве храната си, а другаритѣ му, спускайки се надолу, ухилени до уши, почватъ подигравкитѣ: „Нали Богъ всичко къмъ добро насочва, остави го, остави!“... Още не изминали нѣколко метра, вжже-то се скжсва... смѣхътъ въ ужасъ се превръща, цѣлата група, освенъ подиграваниятъ, тичащиятъ подиръ кучето старецъ, изчезва за винаги въ дълбочината...

ЗАЩО СЪМЪ ХРИСТИЯНИНЪ

Единъ лѣкаръ срѣщналъ познатъ свещеникъ и му казалъ:

— Не разбирамъ, какъ вий като интелигентенъ човѣкъ служите още на вѣрата.

— Докторе, — отговорилъ свещеникътъ, — ако съ едно лѣкарство сте спасили живота на мнозина, съ недовѣрие ли ще се отнесете къмъ това лѣкарство.

— Разбира се, не.

— Така е и съ вѣрата, тя милиони люде е спасила. Който вѣрва истински, той е добъръ човѣкъ, който не вѣрва, душата му е груба. Вѣрата облагородява и спасява — значи тя е действителна и азъ ѝ служа напълно.